

In verwachting...

André H. Roosma

20 augustus 2007

laatste update: 25 sept.2015

'In verwachting...' – ik denk dat velen bij die woorden onwillekeurig denken aan een jong stel die *in verwachting* zijn van hun baby. Ze zien uit naar de tijd dat hij of zij geboren wordt. Vaak hoor je dan ook de woorden '*in blijde verwachting*'.

Door mijn werk spreek ik veel mensen. Iets dat me opgevallen is, is dat velen wel iets hebben waar ze naar uitzien – misschien hebt u ook wel zoiets. Het kan zijn: 'gelukkig zijn', 'een fijne echtgenoot of echtgenote vinden', 'herstel vanuit ziekte (voor onszelf of een dierbare)', 'wat minder zorgen', 'wat rijkdom, welvaart', 'een goede, bevredigende baan (promotie)', 'meer blijdschap', 'fijne relaties' of 'de geboorte van een (liefst gezond) kind of kleinkind'.

Het is goed om dingen te hebben om naar uit te zien. Nergens om geven kan een teken zijn van onverschilligheid, en dat, op zijn beurt, is een keuze die meestal niet erg vruchtbaar is...

In dit artikel wil ik aangeven dat er voor een ieder veel is om naar uit te kijken – bovenal dat er **Één** is om naar uit te kijken – nu, hier in onze situatie en voor de toekomst.

Voor ik verder ga, nog even iets over de naam Jezus. Dit artikel heb ik grotendeels geschreven terwijl ik een preek over hetzelfde thema voorbereidde, voor de Rehoboth gemeente in Ljouwert (Leeuwarden), 1 september 2007. Deze gemeente houdt vast aan een aantal gebruiken zo God die aan Israël gegeven heeft, en aan de originele Hebreeuwse namen voor Bijbelse personen. Ik waardeer dat, vandaar dat ook ik in dit artikel Jezus bij Zijn Hebreeuwse naam noem: Jeshu'a (יֵשׁוּעַ ook wel: יֵשׁוּעָה - Jeshu'ah; spreek uit als: *Je-shoe-a*)¹. Dit betekent: Verlosser. Zijn naam komt in het Oude Testament veel voor, bijv. in Jesaja 12:2-3 – vgl. Johannes 7:37-38. Het is een samentrekking van Jehoshu'a, origineel: Jahushu'a (יְהוֹשׁוּעַ) = '**JaHUah** (de HEER), de Verlosser' of '**JaHUah** (de HEER) verlost/redt'. In dit artikel wil ik u tussen de hoofdboodschap door laten zien dat het hier niet slechts gaat om een andere uitspraak van Zijn naam. Door de originele Hebreeuwse naam te hanteren, worden veel verbanden tussen het Oude en Nieuwe Testament een stuk duidelijker.

Drie verhalen

Om te beginnen drie verhalen uit de Bijbel.

Het **eerste verhaal** is de gelijkenis over de zoon die terugkeerde, zo Jeshu'a die Zelf vertelde. Dit verhaal staat in Lucas 15:11-24.

- 11 En Hij (Jeshu'a) zei: "Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn
  - 12 vader: Vader, geef mij het deel van ons vermogen, dat mij toekomt. En hij verdeelde
  - 13 het bezit onder hen. En weinige dagen later maakte de jongste zoon alles te gelde en
  - 14 ging op reis naar een ver land, waar hij zijn vermogen verkwistte in een leven van
  - 15 overdaad. Toen hij er alles doorgebracht had, kwam er een zware hongersnood over
- dat land en hij begon gebrek te lijden. En hij trok er op uit en **drong zich op** aan een der burgers van dat land en die zond hem naar het veld om zijn varkens te hoeden.

¹ Voor het Hebreeuws heb ik o.a. gebruik gemaakt van faciliteiten in de Online Bijbel™ en *TheWord*, zoals Strong's' lexicon, en van David H. Stern's *Jewish New Testament* en *Jewish New Testament Commentary*, Messianic Jewish Resources Int'l, 1989, resp. 1992; ISBN: 9653590030 resp. 9653590111.

- 16 En hij begeerde zijn buik te vullen met de schillen, die de varkens aten, doch
17 niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot zichzelf en zei: **Hoeveel dagloners van**
18 **mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom hier om van de honger. Ik zal**
19 **opstaan en naar mijn vader gaan** en tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd
tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten; stel mij gelijk met
een uwer dagloners.
20 **En hij stond op en keerde naar zijn vader terug.”**

Het **tweede verhaal** is een waar gebeurd verhaal. Het gaat over een vrouw die Jeshu'a aanraakte. Ze nam daarmee een groot risico, want religieus gezien mocht ze niemand aanraken omdat ze last had van een continue bloeding en daardoor ritueel 'onrein' was. Ze mocht dus zeker geen rabbi (joodse leraar) aanraken, en al helemaal niet bij het heiligste stukje van zijn gewaad: de kwastjes oftewel *tsitsiot* aan de hoeken ervan. Toch neemt ze het risico, zij het met knikkende knieën. We lezen dit verhaal in Marcus 5:24-34.

- 24 En Hij (Jeshu'a) ging ... en een grote schare volgde Hem en zij drongen tegen Hem
25 op. En een vrouw, die **twalf jaar** aan bloedvloeïngen geleden had, en veel door-
26 staan had van vele dokters en al het hare daaraan ten koste had gelegd en geen baat
27 had gevonden, maar veeleer achteruit was gegaan, **had gehoord, wat er van**
Jeshu'a verteld werd, en zij kwam tussen de schare en raakte van achter de
28 kwast van **Zijn kleed aan. Want zij zei: Indien ik slechts zijn kleren kan aanraken,**
29 **zal ik behouden zijn.** En terstond droogde de bron van haar bloed op en zij bemerkte
30 aan haar lichaam, dat zij van haar kwaal genezen was. En Jeshu'a bemerkte terstond
bij Zichzelf de kracht, die van Hem uitgegaan was, en Hij keerde Zich om in de
31 schare, en zei: Wie heeft Mij aangeraakt? En zijn discipelen zeiden tot Hem: U ziet,
32 dat de schare tegen U opdringt en U zegt: Wie heeft Mij aangeraakt? En Hij keek rond
33 om te zien, wie dat gedaan had. De vrouw nu, bevreesd en bevende, wetende wat
met haar geschied was, kwam en wierp zich voor Hem neder en zei Hem de volle
34 waarheid. En Hij zei tot haar: **Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in**
vrede en wees genezen van uw kwaal.

Het **derde verhaal** komt uit Lucas 2:25-32. Het gaat over Shim'on (Simeon), de verwachter.

- 25 En zie, er was een man te Jeruzalem, wiens naam was Shim'on, en deze man was
rechtvaardig en vroom, en **hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de Heilige**
26 **Geest was op hem.** En hem was door de Heilige Geest een godsspraak gegeven,
27 dat hij de dood niet zou zien, eer hij **de Christus des Heren** gezien had. En hij kwam
door de Geest in de tempel. En toen de ouders het kind Jeshu'a binnenbrachten om
28 met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte der wet, nam ook hij het in zijn armen
29 en hij loofde God en zei: Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw
30 woord, **want mijn ogen hebben Uw heil gezien**, dat Gij bereid hebt voor het aange-
32 zicht van alle volken: licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw
volk Israël.

Deze tekst spreekt van 'De Christus des Heren'. In het Hebreeuws van Shim'on zal dat geweest zijn: **JaHUaH Ha MashiaCh**. We herkennen hierin het woord Messias. Even verder staat 'Uw heil', dat woord 'heil' is in het Hebreeuws letterlijk: *Jeshu'ah*. Hij had *Jeshu'ah Ha MashiaCh* gezien, Jezus de beloofde gezalfde (Messias) Verlosser, waarover de profeten al veel gesproken hadden. Ook het 'licht tot openbaring voor de heidenen' was al voorzien in Jesaja 51:4.

Een blik in deze drie verhalen

Wat hadden de mensen, over wie deze verhalen gingen, gemeenschappelijk? **Ze zagen verlangend uit naar God en Zijn heil!** In de volgende alinea's wil ik dit wat nader uitwerken, omdat er ook voor ons een duidelijke boodschap in zit.

De gelijkenis uit het **eerste verhaal** bevat een belangrijk keerpunt. In eerste instantie neemt de jongste zoon afscheid en verwijdert zich van zijn ouderlijk huis. Het lijkt, of hij zich zowel in geografische als geestelijk-relatieve zin bij zijn vader vandaan beweegt.

Dan dat keerpunt: de zoon keert terug. Wat deed hem terugkeren uit het vreemde land waar hij was, naar zijn vader? Wat zorgde voor die grote ommekeer in zijn leven? Als we kijken naar wat de zoon bewoog om terug te keren naar zijn vader, zien we in dit verhaal een aantal factoren die daartoe bijdroegen:

- ◆ de enorme armoede waarin hij op dat moment verkeerde;
- ◆ het totale gebrek aan liefde en empathie dat hij ervoer;
- ◆ de enorme honger die hij had.

Ik ben ervan overtuigd dat de grootste factor, hetgeen hem het sterkst motiveerde om terug te keren, was:

- ◆ **de verwachting, dat het bij zijn vader een enorm stuk beter zou zijn.**

Zo hij zijn vader kende, wist hij dat zelfs de minste van de knechten bij zijn vader een betere behandeling kreeg dan hij op dat moment ervoer. En dát gaf voor hem de doorslag. Hij verwachtte het bij zijn vader beter te hebben dan bij de boer op wiens varkens hij op dat moment paste.

Dan het **tweede verhaal**. Wat deed de vrouw Jeshu'a aanraken, ondanks het strenge verbod? Door Rabbi Jeshu'a aan te raken nam ze een groot risico. Factoren die haar daartoe dreven waren zeker:

- ◆ haar ziekte die haar uitsloot van gemeenschap;
- ◆ dat geen dokter haar had kunnen helpen;
- ◆ dat ze bij niemand anders echt terecht kon.

Bovenal was daarbij:

- ◆ **haar verwachting, dat Jeshu'a genadig was én haar wél van haar kwaal kon genezen.**

Wat deed de Shim'on uit het **derde verhaal** Gods heil verwachten en het herkennen in baby Jeshu'a? Hierbij speelden ongetwijfeld een rol:

- ◆ de gebrokenheid in deze wereld;
- ◆ de beperkingen van het Oude Verbond.

We lezen echter dat hij op zijn hoge leeftijd vooral op de been gehouden was door:

- ◆ **de verwachting**, op basis van Gods beloften in de wet en de profeten, **dat God Zijn gezelfde Verlosser – Jeshu'a Ha Mashiach – zou sturen om te doen wat de wet niet kon: ons hart echt veranderen** en dat hij **geestelijk deze belofte realiteit 'zag' worden in deze kleine baby: Jeshu'a**. Dat 'zien' was voor hem op dat moment een vertrouwend 'voor-zien'; in vertrouwen verwachtte hij dat God waar zou maken wat Hij gezegd had en de Heilige Geest bevestigde in zijn hart dat deze baby Jeshu'a inderdaad die beloofde Messias was.

We zien dus, dat in elk van deze verhalen het de verwachting was die mensen dreef tot hun daad. En wel **de verwachting die gericht was op de goedheid van God**.

Als wij de goedheid van God verwachten te zien, dan verandert dat heel ons perspectief op het leven: onszelf, anderen om ons heen, de dingen om ons heen – alles.

Vurig verwachtte ik...

We zien deze verwachting als een rode draad door de hele Bijbel heen. Steeds weer is het de verwachting die op God gericht is, waardoor mensen herstel vinden, het echte Leven vinden en/of lijden kunnen doorstaan. Heel duidelijk komt deze verwachting bijvoorbeeld aan de orde in Psalm 40:

- 1 Voor de koorleider. Van David. Een psalm.
2 **Vurig verwachtte ik JaHUaH (de HERE)**; toen neigde Hij Zich tot mij en hoorde mijn
3 hulpgeroep, Hij trok mij op uit de kuil van het verderf, uit het slijk van de modderpoel;
4 Hij stelde mijn voeten op een rots, mijn schreden maakte Hij vast, Hij gaf mij een
nieuw lied in de mond, een lofzang aan onze God. **Mogen velen het zien en vrezen,**
5 **en op JaHUaH (de HERE) vertrouwen. Welzalig de man, die JaHUaH (de HERE) tot**
zijn vertrouwen heeft gesteld, die zich niet wendt tot de hovaardigen, noch tot hen
die naar leugen afdwalen.

In zijn brief aan de christenen te Rome (hoofdstuk 8) schreef de apostel Paulus over een **reikhalzende verlangen** dat in feite de hele schepping kenmerkt:

- 15 Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij
16 hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.
17 Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan
zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus;
18 immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking.
Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen
19 de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden. **Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden van de zonen van God.**

En over een **zuchten en volharden in de verwachting** (vgl. ook Joël 1:20a w.b. de schepping):

- 20 Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om de
21 wil van Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, **in hope** echter, omdat ook de
schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot
22 de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat **tot nu toe de**
23 **ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is**. En niet alleen zij,
maar **ook wij zelf, wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten**
bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam.
24 **Want in die hoop zijn wij behouden.**
- 24b ... Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men hopen op hetgeen
25 men ziet? Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, **verwachten wij het met**
26 **volharding**. En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat
wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke
27 **verzuchtingen**. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling van de Geest, dat
Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit.

Wat we hier verwachten, is dat Jeshu'a terugkomt en dat duidelijk zal worden hoe Hij de mensen die bij Hem horen veranderd heeft. Wat nu nog sluimert en in het verborgene groeit als de bladeren in een knop van een boom in de winter, zal dan uitspruiten en voor iedereen zichtbaar zijn zoals 't ook met de bladeren van de bomen in het vroege voorjaar gebeurt, wanneer de knoppen openbarsten en de jonge bladeren de bomen fris-groen kleuren.

Dorst hebben, naar Jeshu'a komen en drinken

Verwachten heeft iets van dorst hebben. Je verlangt naar iets en je gelooft dat je dorst ernaar gestild zal worden. Het is belangrijk dat we de diepe dorst van onze ziel op de juiste manier, of beter: bij de juiste Persoon stillen, zoals God via de profeet Jesaja aangeeft (55:1-4,6):

- 1 O, **alle dorstigen, komt tot de wateren**, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en
2 eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk. Waarom weegt gij geld af
voor wat geen brood is en uw vermogen voor wat niet verzadigen kan? **Hoort aandachtig naar Mij, opdat gij het goede eet en uw ziel zich in overvloed verlustige.**
3 **Neigt uw oor en komt tot Mij; hoort, opdat uw ziel leve**; Ik zal met u een eeuwig
4 verbond sluiten: de betrouwbare genadebewijzen van David. Zie, Ik heb hem tot een
6 getuige voor de natiën gesteld, tot een vorst en gebieder der natiën. ... Zoekt **JaHUaH**
(de HERE), terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is.

Als we onze dorst met iets anders proberen te stillen, komen we bedrogen uit. Ik zie dat om me heen steeds opnieuw, en ook in m'n eigen leven heb ik het bij herhaling gezien. Het is Gods verlangen dat onze ziel zich in overvloed kan verlustigen. Dat is rijke taal; het is ook een heel rijk gegeven! Voorwaarde is dat we onze dorst niet op een andere manier proberen te stillen en dat we naar God willen luisteren.

Deze metafoor van Gods aanwezigheid als water voor een dorstige ziel, komen we vaker tegen in de Bijbel. Jesaja schrijft elders (in Jesaja 12:2-3; vgl. Jesaja 49:6-10; 52:10; Psalm 36:9; Jeremia 2:13; Johannes 4:10-14; Openbaringen 7:17 en 22:1,17):

- 2 Zie, God is mijn **heil**, ik vertrouw en vrees niet, want mijn sterkte en mijn psalm is de
- 3 Here **JaHUaH** (HERE), en Hij is mij tot **heil** geweest. Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen van het **heil**.

Het woord dat hier drie maal voor 'heil' wordt gebruikt is Jeshu'ah (יְשׁוּעָה), een grammaticale verbuiging van Jeshu'a (יְשׁוּעָה). Het staat voor 'redding, verlossing, heling (heelheid: lichamelijk, psychisch relationeel en geestelijk)'. Het is het gevolg van de gerechtigheid en shalom die we ontvangen in Christus. Zijn aanwezigheid maakt het grote verschil. De uitdrukking: de Here **JaHUaH** vestigt extra aandacht op de naam van God (**JaHUaH** = 'Ik ben (er)') – dat wil zeggen op het feit dat Hij de Aanwezige is. Zijn aanwezigheid, en het feit dat Hij ons in Jeshu'a verlost, maakt ons sterk en vreugdevol, waardoor we Hem lof kunnen zingen.

Kent u de Israëlsche dans de Majim? Die is gebaseerd op deze tekst (*majim* (מַיִם) = water), en werd op het Sukkot feest (ook wel Loofhuttenfeest genoemd of eenvoudigweg Het Feest omdat dit het grootste feest was) gelezen. Het scheppen van het water werd verbonden met het neerdalen van de Shekina – de glorie van de aanwezigheid van God door Zijn Geest. Bedenk hierbij, hoe essentieel water in die regio was voor alle leven en daarmee voor het voortbestaan van het volk Israël. Dit meest essentiële, leven gevende vocht werd in overvloed door God gegeven. Dat werd gevierd en daarbij werd dan de Majim – de dans van het levende water – gedanst.

Heel mooi is hoe Jeshu'a refereert naar deze Oud-Testamentische tekst van dat specifieke feest, als Hij in Johannes 7:37-39 zegt (vgl. ook Openbaringen 22:17):

- 37 En op de laatste, de grote dag van Het Feest, stond Jeshu'a en riep, zeggende:
- 38 **Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!** Wie in Mij gelooft, gelijk de
- 39 Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. **Dit zei Hij van de Geest**, Die zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jeshu'a nog niet verheerlijkt was.

Uit de bronnen van onze Jeshu'a kunnen we met veel vreugde scheppen wat Hij ons in overvloed geeft: Zijn Geest!

Als we eenmaal iets van Hem geproefd hebben, willen we niet anders meer en gaan we verlangen naar meer van Hem, zoals een baby verlangt om door zijn of haar moeder gevoed te worden. In de woorden van Petrus (1 Petrus 2:1-4):

- 1 Leg dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij, en **verlang als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk**,
- 2 opdat u daardoor op zal mogen wassen tot zaligheid, **indien u geproefd hebt, dat de**
- 3 **Here goedertieren is**. En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, ...

Zulk een verlangen, zo'n verwachten behaagt God ook, zoals de schrijver van Psalm 147 aan-geeft:

- 10 Hij (**JaHUaH**; de HERE) heeft geen welgevallen aan de kracht van het paard, noch
- 11 behagen in de benen van de man; **JaHUaH** (De HERE) **heeft een welgevallen aan**
- 12 **hen**, die Hem vrezen, **die Zijn goedertierenheid verwachten**. O Jeruzalem! roem **JaHUaH** (de HERE); o Tsjion! loof uw God.

In Mattheus' Evangelie (5:6) verklaart Jeshu'a ons zelfs 'zalig' als we honger en dorsten naar de gerechtigheid die God in Hem brengt, en belooft ons dat zulk honger en dorsten rijkelijk beloond zal worden: we zullen verzadigd worden:

Zalig die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Als we Gods Jeshu'a verwachten, verwachten we nooit tevergeefs!

Daarom geeft God ons nu al een onvoorstelbaar onderpand: Zijn Geest, de Trooster, om in en bij ons te zijn. Daardoor weten we dat Hij Zijn belofte nakomt, zoals Paulus in 2 Korinthiërs 5:1-9 aangeeft. Paulus put daaruit ook motivatie en kracht om, omgekeerd, ook zelf zijn best te doen om God welgevallig te zijn.

Zakkai, de kleine boomklimmer

Er is nog een vierde verhaal waar ik in dit verband kort de aandacht op wil richten, omdat het zo mooi dit principe van de dorst illustreert én van de gevolgen als we leren dat Jeshu'a onze dorst gaat lessen. Dat is het verhaal van Zakkai (spreek uit: Zakkai; ook wel: Zacheus), de Israëlitische tollenaar. Een tollenaar inde de belasting voor de Romeinse overheersers, en deze man was een 'hoge ome' onder de tollenaars, die zichzelf verrijkt had ten koste van zijn volksgenoten. Dat maakte hem voor velen iemand met wie je niet omging; een collaborateur en een dief. Wij zouden zeggen: ze vonden die Zakkai een zak en keken met minachting op hem neer! Jeshu'a keek anders naar hem, zoals blijkt in Lucas 19:1-10:

- 1,2 En Hij kwam Jericho binnen en ging erdoor. En zie, er was een man, Zakkai geheten,
  - 3 die opper-tollenaar was, en hij was rijk. **En hij trachtte te zien, wie Jeshu'a was**, en
  - 4 slaagde er niet in vanwege de schare, want hij was klein van gestalte. **En hij liep hard vooruit en klom in een wilde vijgeboom om Hem te zien**, want Hij zou daar-
  - 5 langs komen. En toen Jeshu'a bij die plaats kwam, keek Hij naar boven en zei tot
  - 6 hem: Zakkai, kom vlug naar beneden, want heden moet Ik in uw huis vertoeven. En
  - 7 hij kwam vlug naar beneden en **ontving Hem met blijdschap**. En toen zij het zagen,
  - 8 morden zij allen en zeiden: Hij is bij een zondig man binnengegaan om zijn intrek te
  - 9 nemen. Maar Zakkai ging staan en zei tegen de Here: Zie, de helft van mijn bezit,
  - 10 deze **een zoon van Abraham** is. Want de Zoon des mensen is gekomen om het
- verlozene te zoeken en te redden.

Wat zorgde dat Zakkai zijn leven zo drastisch veranderde?

Zakkai veranderde van: dief, collaborateur met de vijand en oneerlijke geldwolf, naar: hersteller van gedaan onrecht en liefdadige weldoener. Hoe was deze plotselinge transformatie mogelijk? Had Jeshu'a hem zó ferm de les gelezen en geconfronteerd met zijn zonden en waar de weg die hij bewandelde naartoe zou lijden (de hel)? Had Jeshu'a zijn wil om te veranderen aangesproken? Ik lees er niets over.

Jeshu'a zag in genade dat Zakkai bestemd was te zijn wat zijn naam profetisch al aangaf: Zakkai = 'zuiver' of 'gezuiverd'. Hij nodigde Zichzelf en Zijn discipelen uit bij Zakkai thuis. Ik bad hierover en leefde me in, wat er met Zakkai gebeurde. Persoonlijk ben ik tot de overtuiging gekomen dat Zakkai in de tegenwoordigheid en liefdevolle manier van doen van Jeshu'a tegenover hem ontdekte dat dát het was wat zijn diepe honger kon stillen – de honger in zijn ziel die hij al zo lang tevergeefs met geld en materiële rijkdom had geprobeerd te stillen. Materiële rijkdom had de honger niet kunnen bevredigen. Maar de tegenwoordigheid van Jeshu'a en Zijn andere volgelingen wél! Zakkai zag dat hij op het verkeerde paard had gewed. Tja, dan is 't niet zo'n punt om dat niet-winnende paard op te geven. Met vrijmoedigheid gaf hij zijn rijkdom op, samen met de verkeerde methoden om aan geld te komen. Hij had nu iets, nee, iemand gevonden Die hem echte *shalom* en echte waardigheid gaf – de waardigheid van een zoon van Abraham – de door God geroepene.

Wie het Levende Water proeft, hoeft zich niet meer met iets anders te verrijken. Zonder dat, blijven we altijd zoeken, altijd onbevredigd. Dat is wat Jeshu'a bedoelde, toen Hij tegen een gebroken en zoekende vrouw zei (Johannes 4:5-30):

- 14 wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.

Hoe Jeshu'a Zelf het enorme lijden aankon

In het kader van lijden en verwachten vind ik het treffend zo de Bijbel ons in Hebrëen 12 oproept om ons oog gericht te houden op Jeshu'a – en hoe Hij het enorme lijden aankon... *in verwachting* van de vreugde die er zal zijn als velen zich door hem hebben laten redden en heiligen en in harmonie en eenheid met Hem en de Vader in eeuwigheid zullen leven:

- 2 Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jeshu'a, de leidsman en voleinder van ons geloof, Die, **om de vreugde, die voor Hem lag**, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is aan de rechterzijde van de troon van God.

De verwachting hielp hem door het moeilijke dal heen. In feite is dat 't zelfde als bij een vrouw die in verwachting is. Wellicht is ze in 't begin soms misselijk, en tijdens de bevalling lijdt ze wellicht enorme pijnen. Maar ze zal die dingen er graag voor over hebben als ze ziet op de vreugde van de geboorte van haar kindje. In de weg met God ervaren we soms ook problemen of een soort barensnood – maar juist daar doorheen ontstaat en groeit nieuw leven!

Door onze verwachting kan God veel verandering uitwerken in ons leven, zoals Paulus o.a. in zijn brief aan Titus (2:11-14) duidelijk aangeeft:

- 11 Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te
- 12 voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd,
- 13 rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, **verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus**
- 14 **Jeshu'a, Die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken.**

Bijzondere tijden van verwachten en uitzien

De titel van dit artikel doet denken aan een echtpaar dat in verwachting is. Ze zien uit naar de komst van hun kindje. Zo kunnen er in ons leven bepaalde tijden of perioden zijn dat we ons mogen richten op die verwachting waar ik het hier over heb.

Toen ik deze studie voorbereidde was het de tijd tussen de Israëliische (Oud-Testamentische) voorjaarsfeesten en de najaarsfeesten. Dat is in de Joodse kalender bij uitstek een tijd van verwachten; van uitzien naar het Gedenkfeest van de Bazuinen of het Gejuich (*Zikhron Teru'ah*), de Grote Verzoendag (*Jom ha-Kippurim*) en het Grote (Licht)Feest of Loofhuttenfeest (*Sukkot*).² Voor de Jood zat hier ook een uitzien in naar de komst van de grote **Jeshu'a Ha Mashiach** (de Gezalfde Verlosser, met de drievoudige zalving van Koning, Priester én Profeet).

Nu ik dit artikel bijwerk, is het Adventstijd 2007 – voor christenen al vele eeuwen³ een tijd van uitzien naar de komst van Christus, en daarmee ook naar zijn tweede komst. Dat is inderdaad

² Meer over de feesten die de God van de Bijbel instelde op: www.Hallelu-JaH.nl/materialen.html#Feesten

³ Dit is zo sinds de Rooms-Katholieke kerk in de vierde eeuw besloot de Israëliische (Oud-Testamentische) feesten niet meer te vieren en de geboorte van Christus te vieren in de tijd dat de heidense volkeren hun midwinterfeest vierden, met behoud van het ontsteken van kaarsen en andere vuren en de aanbidding van 'groene bomen' waaraan geschenken (gouden en zilveren 'appelen') werden geofferd – nog steeds herkenbaar in de kerstversiering die velen hanteren... Het doel was het Evangelie dichter bij die heidense volken te brengen. Een bij-effect was dat het verwaterde (veel van zijn rijke inhoud en glans verloor). Het is in dit verband interessant om te vermelden dat in werkelijkheid de geboorte van Jeshu'a waarschijnlijk rond de najaarsfeesten gedateerd moet worden – waarmee Hij als Het Licht dat in de wereld kwam (Johannes 1) de vervulling was van zowel de Grote Verzoendag als het Licht- of Loofhuttenfeest (de 'stal' waarin Jeshu'a geboren zou zijn is mogelijk een loofhut geweest en het was er waarschijnlijk rond Zijn geboorte zo druk in alle herbergen en huizen wegens de menigte bezoekers van het Grote Feest). De gebruiken die bij deze feesten horen, sluiten ook veel nauwer aan bij een ware viering van de geboorte van Jeshu'a dan de gebruiken van de heidense volken rond het midwinterfeest.

ook een soort in-verwachting-zijn. De Bijbel roept ons op om niet tevreden te zijn met wat we hebben, en ook onze honger niet te proberen te stillen met de dingen die deze wereld biedt, maar vurig te verlangen naar Gods heil – de vreugdevolle aanwezigheid van Jeshu'a. Zijn aanwezigheid is ons beloofd: nu en hier in de situatie waarin we verkeren, door Zijn Geest, en ten volle wanneer we met Hem verenigd zullen zijn bij Zijn terugkomst.

Ik zeg daarom, samen met de Geest en de Bruid uit Openbaringen 22:17 :

Maranatha, Immanuel!

- 17 En de Geest en de bruid zeggen: **Kom!** En wie het hoort, zegge: **Kom!** En **wie dorst heeft**, kome, en **wie er naar verlangt**, neme het water des levens om niet.

Openbaring 22:17

God en Zijn heil, is de moeite meer dan waard om vol verwachting naar uit te zien!

Literatuur

Signa Bodishbaugh, [Op weg naar heelheid in Christus – een reisgids voor 40 dagen](#), Coconut, Almere, 2003; ISBN 90-807586-1-2; (vertaling door Martin Tensen, van: *The Journey to Wholeness in Christ – A devotional adventure to becoming whole*, Chosen Books / Baker Book House, Grand Rapids MI USA, 1997; 3rd Printing available from Journey Press, Mobile Alabama, 2003).

Tony Campolo, *Het Koninkrijk van God is een Feest – Gods radicale plan voor Zijn familie*, Time to Turn / Telos/ Buijten & Schipperheijn Motief, Amsterdam, 2007; ISBN 978-90-5881-354-1 (vertaling van: *The Kingdom of God is a party, God's radical plan for His family*, Thomas Nelson, 1992; ISBN-10: 0849933994 ISBN-13: 978-0849933998).

Andrew Comiskey, [Kracht in zwakheid](#), Telos-reeks, Medema, Vaassen, 2004; ISBN 90-6353-435-4; (vertaling van: [Strength in Weakness – Healing Sexual and Relational Brokenness](#), Inter Varsity Press, Downers Grove IL, USA, 2003; ISBN 0-8308-2368-9).

Andrew Comiskey: [Risen with Christ, Our Wounds yet Visible](#), web-artikel op de site van *Desert Stream*.

Larry Crabb, *Zoektocht naar God*, Medema, Vaassen NL, 1995 ISBN 90 6353 230 X (vertaling door Leontien Elbers-Savert, van: *Finding God*, Zondervan, 1993).

Jack Hayford, *Hunkeken naar Gods volheid*, Gideon, Hoornaar NL, 1991; ISBN 90 6067 563 0 (vertaling door Hans Cornelander, van: *A passion for fullness*, Word, USA, 1990).

George Eldon Ladd, *The Gospel and the Kingdom – Scriptural Studies in the Kingdom of God*, The Paternoster Press / Wm. B. Eerdmans, Grand Rapids MI USA, 1959 / 1994; ISBN 0 8028 1280 5.

Henri Nouwen, *Eindelijk thuis – gedachten bij Rembrandts 'De terugkeer van de verloren zoon'*, Lannoo, Tielt, 2000 (bewerkt door Evert v.dr. Poll; Engelstalige uitgave: *The return of the prodigal son*, 1988).

Josef Pieper (with Victoria H. Lane – illustrator, Mary F. McCarthy – translator), *On Hope*, Ignatius Press, 1986; ISBN: 0898700671 (origineel in het Duits).

Zie ook het korte artikel '[Kernpunten uit Josef Pieper's boek over de Hoop](#)', door John W. Fawcett van *Pastoral Care Ministries*. Dit artikel gaf me jaren terug al een duidelijker begrip van de hoop die we allemaal nodig hebben wanneer we betrokken zijn in een herstel- of genezingsproces. Een belangrijke eigenschap van hoop is dat je *onderweg* bent naar vervulling. Dat betekent: je bent vertrokken (niet hopeloos, bij de pakken neerzittend), maar je bent nog niet bij je doel (vgl. Fil.3:13-14). Dat geeft gelijk de twee vijanden van hoop: een idee van er-al-zijn (bijv.: het adagio "ik ben gered" gebruiken om niet aan heiliging en verdere persoonlijke ontwikkeling te hoeven werken) en een idee van er-nooit-zullen-komen (alsof dat niet aan God is om te zorgen dat we er komen). We kunnen besluiten om deze vijanden af te wijzen. Dat is de deugd van nederigheid – weten dat God 'in control' is en dat we aan Zijn hand onderweg mogen zijn.

John Piper, *Vechten voor vreugde*, Het Zoeklicht, Doorn, 2006; ISBN 978 90 64510 91 5 (vertaling, door D. van der Schaaf, van: [When I Don't Desire God](#), Crossway Books, Wheaton Ill, 2004; ISBN 1 58134 652 2).

John Piper, *Jezus zien en ervaren – en intens van Hem genieten*, Gideon, Hoornaar, 2003; ISBN: 90 6067 976 8 (vertaling, door An Molenaar, van: *Seeing and Savouring Jesus Christ*, Crossway / Good News Publ., Wheaton, 2001).

John Piper, *Verlangen naar God*, De Banier, Utrecht, 2005; ISBN: 90 336 0458 2 (zie ook het artikel '[Geschapen om van God te genieten](#)' in CV-Koers, januari 2006; en [een boekrecensie erover](#) in CV-Koers, nov. 2005.) (vertaling van: *Desiring God*, Multnomah, 2003, ISBN: 1590521196); zie ook: de website van John Piper: '[Desiring God](#)', met daarop o.a. deze preken van hem: '[Worship – The Feast of Christian Hedonism](#)' (n.a.v. Psalm 63:5-6), '[The Happiness of God – Foundation for Christian Hedonism](#)' (n.a.v. Jer.32:36-41), en: '[I Will Go to God, My Exceeding Joy](#)' (n.a.v. Psalm 43). Deze laatste preek, over Psalm 43, heb ik vertaald: '[Ik zal naderen tot God, mijn hoogste vreugde](#)' .

André H. Roosma, '[Ons hoogste levensdoel: Innige verbondenheid met God - de ultieme bron voor levensvervulling en gezond leven](#)'; webartikel op www.12accede.nl.

André H. Roosma, '[Over zonde, leugens, pijn en gebondenheid](#)', web-artikel over uitgangspunten en doelen van christelijke (pastorale) counseling, hier op www.12accede.nl.

André H. Roosma, '[Leven als kinderen van de Koning](#)', web-artikel over pastorale hulpverlening n.a.v. Romeinen 14:17, hier op www.12accede.nl.

André H. Roosma, '[Levenslust en vreugde – op weg uit het dal van pijn en depressie](#)', web-artikel hier op www.12accede.nl.

John Ernest Sanders, *The God Who risks – A theology of providence*, IVP, Downers Grove Illinois, 1998. ISBN 0-8308-1501-5.

Tommy Tenney, *Achter God aan*, met als subtitel: "*Mijn ziel smacht naar U*", Sjofar Boek en Muziek, Utrecht, 2001; ISBN: 90 6823 030 1 (vertaling door Bep Fontijn-Donatz van: *The God Chasers*, Destiny Image Publ., Schippensburg PA, USA, 1998).

John Townsend, *Tussen vlucht en verlangen – Over eenzaamheid, bindingsangst en de kracht van gezonde relaties*, [Coconut](#), Almere, 2005, ISBN 90 80758655 (vertaling van: *Hiding from Love (We all long to be cared for, but we prevent it by –) – How to change the withdrawal patterns that isolate and imprison you*, NavPress, USA, 1991 / Scripture Press, Amersham-on-the-Hill Bucks England, 1992. ISBN 1-872059-68-6).

A.W. Tozer, *Verlangen naar God*, CAMA Parousia gemeenten / CAMA Zending / Novapress, 1995; ISBN 90 6318 075 6; (vertaling, door P.J. de Gier, van: *The Pursuit of God*, Christian Publications, 1982).

A.W. Tozer, *Nuchterheid en extase – gedachten over het geestelijk leven*, Het Zendingsboek, Zeist, ongedateerd (jaren '60?); heruitgave: Pieters, Groede, 1978; ISBN: 90 6085 125 0 (vertaling uit het Engels door Reina Brucks).

Ingrid Trobisch, *De verborgen kracht – Geworteld zijn in de zekerheid van Gods liefde*, Kok Voorhoeve, Kampen NL, 1989; ISBN 90 297 0943 X (vertaling, door Aafje Beijer, van: *The Hidden Strength – Rooted in the Security of God's Love*, Here's Life, San Bernardino, 1988).

Meer informatie en reacties

Voor meer informatie, vragen of suggesties kunt u contact met me opnemen via e-mail: andre.roosma@12accede.nl

---

[Accede! home](#) of [terug naar de artikelen-index](#)

Bedankt voor uw belangstelling!